

Paprsek poslední se dnem se loučí,
vidím ji přicházet, čekání končí.
Klaním se oddaně té existenci,
modly já nehodlám uctívat věnci.

Dotekem hojivým mé rány hladí,
co bylo rozbité perfektně ladí.
Pramínek bolesti poklidem odtéká,
povadlá naděje dotekem rozkvétá.

Sladká je něha co plodí chtíč,
bezedná propast a na dně klíč.
Na chvíli slovům uvěřím,
pak pod závojem ďábla odhalím.

Zapovězená prodejná žena,
tak jako skála mořem obnažená.
Zapovězená, tolikrát ponížená,
tak jako Ježíš zradou políbená.

Když šero úsvitu svou ruku podá,
jen tiše odchází, jak z dlaní voda.
Súsměvem tajemným, je jako karní sníh,
nikdy nespoutaná, jak vítr ve větvích.

Sladká je něha co plodí chtíč ...

Zapovězená prodejná žena ...